

Lov, ikke bortfalder, fordi den ikke holdes.

Men et andet Spørgsmaal er det, om det skal være tilladt i Akkorden at vedtage den modsatte Regel. Heller ikke dette Spørgsmaal er afgjort i vor Konkurslov ved nogen udtrykkelig Udtalelse. Men Kommissionen har fundet det rigtigt i Udkastet at give en udtrykkelig Besvarelse heraf, idet man i Udkastets § 25 Nr. 3 har bestemt, at Akkorden ikke maa stadfæstes, hvis den indeholder noget, som er i Strid med Bestemmelserne i denne Lovs § 32.

Medens Kommissionen altsaa har fundet det rigtigt at fastsætte som ufravigelig Regel, at Akkord efter denne Lov ikke bortfalder, fordi den ikke holdes, har man dog ikke kunnet tage de fulde Følger af denne Regel for det Tilfælde, at Debitor gaar fallit, inden Akkorden er opfyldt, hvad nemlig vilde føre til, at de Kreditorer, som ere bundne ved Akkorden, i Konkursboet kun fik Dividende af deres Akkorddividende eller af den Rest heraf, som endnu maatte henstaa ubetalt. En saadan Regel vilde ganske vist kunne bidrage betydeligt til at skaffe Debitor lettere Adgang til at faa ny Kredit efter Akkorden, hvad jo ikke blot er i hans egen, men ogsaa i hans ældre Kreditors Interesse, fordi han Udsigter til at kunne holde Akkorden derved blive større. Men man har dog fundet det altfors ubilligt, at de ældre Kreditorer i Konkurs skulde være henviste til kun at tage Dividende af Akkorddividenden. Det har imidlertid været ret vanskeligt at finde, hvorledes man da skulde stille disse ældre, ved Akkorden bundne Kreditorer i Tilfælde af Konkurs. Den norske Akkordlov gør i sin § 30 de samme Regler anvendelige, som indeholdes i den norske Konkurslov (§ 79*) for det Tilfælde, at Skyldneren under Konkurs har erholdt Akkord.

Det bestemmes i nævnte Paragrafs to første Punkter, at, „hvis Skyldnerens Bo kommer under Konkursbehandling, inden Akkorden er opfyldt, skulde de Fordringshavere, der ej have erholdt sit hele Tilkommende efter Akkorden, have Ret til i Boet at erholde Udlæg, beregnet procentvis efter Fordringens hele oprindelige Beløb. Dog kunne de ej erholde mere, end der efter Akkorden tilkommer dem,

hvorhos de Beløb, som maatte være afbetalte inden Konkursen deri blive at medregne, saaledes at vedkommende Fordringshaver intet Udlæg erholder, førend der til de øvrige Fordringshavere er udloddet lige saa mange Procenter, som det afbetalte andrager til“. Denne Bestemmelse hviler paa den Grundbetragtning, at det, som maatte være afbetalt paa Akkorden, under efterfølgende Konkurs anses som Forskud paa det Udbytte, Boet giver.

Kommissionen har dog fundet, at ovennævnte Bestemmelse ikke er tilstrækkelig gunstig for de Kreditorer, som have deltaget i Akkorden. Den kan efter Omstændighederne føre til, at de stilles mindre gunstigt, end om de vare henviste til at tage Dividende i Boet af Resten af den dem ifølge Akkorden tilkommende Dividende, nemlig i Tilfælde, hvor Debitor før Konkursen har præsteret afbetalinger paa Akkorden. Hvis Debitor f. Eks. har akkorderet med 30 pCt. og har betalt de 20 pCt., inden han gaar fallit, og dersom hans Konkursbo ikke giver mere end 20 pCt., faa de Kreditorer, som have deltaget i Akkorden og have faaet 20 pCt., ingen Dividende af deres Restfordring i Konkursboet. Man er derfor i Kommissionen, om end med nogen Tvivl, enedes om den Regel, som i Udkastets § 32 er sat for Konkurstilfælde, og som gaar ud paa, at de Kreditorer, som ere bundne ved Akkorden, konkurrere i Boet med de samme Beløb, med hvilke de vilde konkurrere, dersom ingen Akkord havde fundet Sted, nemlig med deres Fordringers Beløb (naturligvis med Tillæg af de muligvis af Retsforholdet flydende Renter, beregnede ogsaa for Tiden efter Akkordforhandlingens Begyndelse) uden Hensyn til den ved Akkorden skete Nedskrivning minus de Afbetalinger, som derefter maatte være skete. At Kreditorerne ere bundne ved Akkorden, viser sig dog i, at Udlæget i Konkursboet i Forbindelse med de efter Akkorden skete Afbetalinger ikke maa overstige, hvad der efter Akkorden tilkommer dem.

Da der i § 25 Nr. 3 er henvist til hele § 32, er altsaa ogsaa Paragraffens Bestemmelse om Kreditorernes Stilling i Konkurs ufravigelig.

Udkastets Regel om de i Akkorden deltagende Kreditors Stilling i Debtors paafølgende Konkurs angaar ikke de i § 31 omhandlede Kreditorer, som paa Grund af stedfunden Misligholdelse ere løste fra Akkorden, jfr. derimod den norske Konkurslov § 79, sidste Punktum.

*) Findes aftrykt i Bilag A som Note til den norske Akkordlov § 30.